Lyrika: Ak, šitie kaimo vakarai,
Ją neapsakomas ramumas!
Kada visus ~~suprasti~~ garsus girdi
Ir pajėgi visus suprasti,
O besiklausančioj širdy
Gali atsakymą jiems rasti.

2. Motina gera, švelni, rūpestinga, darbšti. Ligoniams marino skausmus tik vienais jos prisiliėtimais. Autorius Motiną vaizduoja kaip jautrią žmogų. Ji suprato, kad Pijus, nors ir kuršias turi širdį gera ir teisingą. Motina simbolizuoja Lietuva.

3. Mane labiausiai paveikė tas epizodas kai vaikas turėjo peilį su dviem geležšem ir su grožtekiu. Kai jį paspyrė koja vokietis, jis saugojo ne save, bet peilį. Tas peilis jam priligo dvarni.

4. Vokiečiai atejo į kaimą, leipė žmogui, kuris žienavo eiti paskui jį. Žmogus pirma nuvali dalgį, išmeigė jį į žemę, pustyklę numetė šalią...

5. Kryžuninis ir gitutinis.
Migstama todėl

Kas yra grožinė literatūra

1. Grožinės literatūros sąvoka.
a) ką reškia terminas literatūra,
b) Skirtumai tarp mokslinės ir grožinės literatūros,

2) Grožinė literatūra – grožio menas.
a) literatūrinės „žaliavos" savitumas (skirtumas, nuo kitų nuo sošių
b) literatūros tekste žodį – matome, girdime, jaučiame.

3) Meninis vaizdas – grožinio kūrinio pamatas.
a) žodžio reikšmė priklauso nuo pakės žodžio vaizdingumo ir nuo santykio su kitais žodžiais;
b) meninio vaizdo komponentai.
c) apibendrinančiąją prasmę turintis žodis įvaizdis,

4) Literatūros visuomeninė reikšmė
a) estetinė (grožio) c) auklijamoji
b) pažintinė
5) Tautosaka grožinė literatūra
a) Atsiradus literatūrai, tautosaka Tebesivysto kartu su ja.
b) Rašytojas iš tautosakos pasiima tai, kas jam

vertinga ir atidvada savo kūrinyje.

Tema ir Idėja

Pamokos planas

1. Literatūrinis vaizdavimas
   meninis pasaulis
   tikrovinis → netikrovinis (sąlygiškas)

2. Motyvas: a) Pats smulkiausias kūrinio meninio pasaulio elementas – motyvas
   b) Kuo skyrėsi motyvo supratimas prozoje ir eilėmotoje kalboje.

3. Tema:

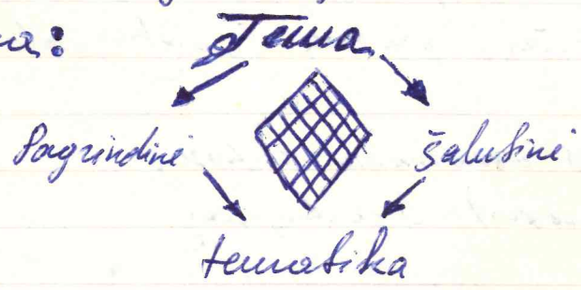

4.

Kas yra problema, ir problematika.

Nd. Kokia jūsų skaitomos kūrinio tema ir idėja.

„Visas pasaulis kišenėje" vaizduojamos šarvuoto automobilio pagrabimos. Pinigai kap šalyje tai viskas. Kapitalitalizmas paminėcia žmones į klystelius, nusikaltimo kelius

Veikėjai. Veikėjų kūrybos būdai.

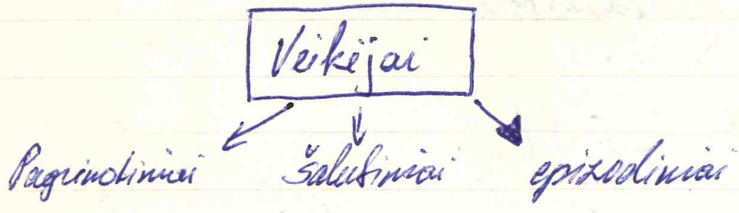

Veikėjų kūrimo būdai

- socialinė ch.
- individualinė ch.
- portretinė ch.
- autorinė ch.

meninis pasaulis Literatūrinis Subjektas → skaitytojas

Pasakotojas (epinis kūr.)

↓

Lyrinis subj (poezijoje)

Pagrindiniai vaizdų kūrimo būdai

- Pasakojimas
- Aprašymas (peiražas portretas)
- Samprotavimas

Veikėjo Kalba

- dialogas
- monologas
- vidinis monologas

N. d. Nustatyti geriausiai žinomo kūrinio (knygos, apsakymo, kino filmo, spektaklio) veikėjus ir jų kūrimo būdus.

Edogva Rampo Paberisa tavurge.

Pagrindiniai veikėjai: Sidzuka ir Autorius

Pasakojimas. Autorius drangas

Literatūros kūrinių kompozicija, siužetas ir konfliktas 870505

1) Sudaryti pamokos planą iš pagrindinių tezių iki pastraipos „siužetas."
2) Nubraižyti siužeto kreivę.
3)
1) Kūrinio elementų išdistymas, jų tarpusavio ryšys yra kompozicija
2) Lyrinėmis kūrinyje nėra įvykių grandinės
3) Poetinis vaizdas
4) Lyrinio kūrinio kompozicijai reikšminga išorinė sandara.

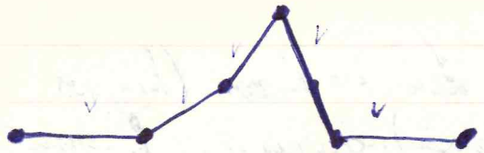

87.05.16

Grožinės literatūros kalba
Poetinė leksika

1. Nurašyti sutrumpintus apibrėžimus
2. Užrašyti du dialektizmo poz, 2 sinonimus, 2 antonimus, 2 archaizmai, 2 neologizmai.

N.d. apibudinti šias ištraukas
1) Atrėkė rėkelę, kaip klevo lakštelę. (palyg.) (litote)
2) Užmerks dėna akis, atslinks naktis tamsi (antonimai) (personifikacija)
3) Darbo kambary vietoj knygų pagalvis šilkinės, tai ot kokia didelė meilė tėvynei. (ironija)
4) O žemė, o motina mano brangioji, kasdien tu pnošiesi žiedais ir kranju (personifikacija, sinonimai
5.) Kelkis šarūne, imk šveitruj halaviją, taikliaj vyličias. (~~halavijas~~ archaizmai

1. Šnekamoji kalba - praktinio žmonių bendravimo priemonė.
2. Grožinės literatūros kūrimui kalba vadinama meninė kalba.
3. Archaizmai - žodžiai išeinantys iš šnekamosios kalbos.
4. Dialektizmai - žodai vartojami atskirose tarmėse.
5. Barbarizmai - svetimos kalbos žodžiai, teršentys l. kalbą.
6. Neologizmai - neįprasti bendrinėje kalboje žodžiai
Sinonimai - artimos arba tos pačios reikšmės žodžiai (žirgas - arkys, juoktis - kvatoti)
7). Antonimai - priešingos reikšmės žodžiai (juoda - balta.)

Dialektizmai - kočėlas, skobnis
Archiazmai - buožė, lažas
neologizmai - kvepmena.

Palyginimas - dvėjų dalykų sugretinimas.
Metafora - tai tols tropas, vieno daikto vardas perkeliamas kitam.
Personifikacija - kai negyvėms sutcikiama gy na butybė.
Alegorija - sąvoka išreiškiama konkrečiu vaizdu.

1) Kodėl miljonai kaukinas, kasdien skursdami prakaituoja?
(retorinis klausimas) (J. Janonis)

2) Aš myliu tave, gaivalingas pasauli! (retorinis kreipinys)

3. Dang dang metų pragjo, dang dang ir vandens Kaukazo ipėmis nutekėjo.
(A. Vienuolis)

O, jaunosios dienos mano!
Kaip melsvam ore gervės nykstat jūs, vos tik pasirodžiusios
(J. Biliūno)

Ką sutiko tvrtingasis, tą kardu kapojo, (paralelizmas)
Ką sutiko vaidydinėlis, tam grandžiai dainavo.
(J. Janonis)

N.d.
Nustatyti metrą

1) Volga lig jūra alsavo už lango hajutės

Žvaigželės lyg žvakės jau gęso taip lairo stiebų.

Vėjas pailso per naktį šlamėjęs ir pūtęs.

Vienišas paukštis dar klykią tarp nendrių laibų.

2) Isisupus plačiai vakarų vilnimis

Man krūtine užliek savo šalta banga

Ar tą galią sutik ko taip trokšta širdis

Taip galingai išreikšt, kaip ir tu Baltijà.

3) Nieri, nešk laivelį

Nenešk tik pro šalį,

Nenešk mano meilės tyros

Tik neški pro šalį viliokę mergelę

Plukdyk, neški ją atgalios.

24-25